

A bányászok, a nyomda- és papíripari munkások lerakták az első ipari szakszervezet alapjait

A tizenhetedik Szakszervezeti Kongresszus határozatainak végrehajtása nagy ütemben folyik a szakszervezeti mozgalomban. Elsősorban az ipari szakszervezetekre való átállítási foglalkoztatja most a szakszervezeti vezetők és tagságot. Három nyomdaipari szakszervezet: a nyomdászok, könyvkötők, grafikusok Budapestén tartották meg utolsó szakmai kongresszusukat. A kongresszusi felszólalók: Galló Ernő, a nyomdászok főtitkára, Blaskó Nándor, a könyvkötők és papírfeldolgozók titkára, Radó Endre, a grafikai munkások szervezési titkára egyöntetűen kihangsúlyozták, hogy

a szűk szakmai keretek közé tartozó szakszervezetek tovább fejlődni már nem tudnak.

ezért feltétlenül egy ipari szakszervezetbe kell tömörülniük. A kongresszusi résztvevők, mindhárom szakszervezet küldöttei hasonló álláspontot helyezkedtek, az ipari szakszervezet megalakítását elfogadták és megválasztották az egyesítő kongresszusra kiküldendő képviselőket.

Az Újvárosi közgyűlési termében került sor a három nyomdaipari szakszervezet közös kongresszusára. az első magyar ipari szakszervezet: a Nyomda és Papíripari Dolgozók Szakszervezetének megalakítására.

Megalakult a Nyomda- és Papíripari Dolgozók Szakszervezete

Dédes Gyula, a könyvkötők volt elnöke nyitotta meg a gyűlést. Ries István elvtárs az MDP nevében üdvözölte a kongresszust.

Piros László elvtárs, a Szaklanács főtitkárhelyettese beszélt ezután. Kihangsúlyozta a nyomdai munkásság szerepét az újjáépítésben. Galló Ernő referátuma után Zima Jelena minszki belüszedőnk, aki a Demokratikus Nők Világszövetségének kongresszusára érkezett, beszélt. Halász Alfréd, Barabás József, Kovács István szegedi kiküldött, Tarcza Margit nőtítár, Földi László versenytitkár beszélt a kongresszus második napján. Ugyanaznap Buchinger Manó után Kossa István elvtárs, iparügyi miniszter szólt fel.

A volt szociáldemokraták is egyetértettek abban — mondotta —, hogy a Magyar Dolgozók Pártjában csak kommunisták vannak, olyan kommunisták, akiknek egyik része a Kommunista Pártban, a másik része pedig a Szociáldemokrata Pártban kezdte munkásmozgalmi tevékenységét,

végül ezt a munkájukat a Magyar Dolgozók Pártjában fejlesztik. Ez a párt erejében, megalkuvás nélküli harcában

a legjobb kommunista szellemet igyekszik képviselni.

Ez a szellem és ideológiai egybeforrás biztosítja számunkra azt, hogy az új nyomdaipari szak-

szervezet mentes lesz az opportunizmustól,

új szellemben építi majd a szocializmust. A kongresszus ezután megválasztotta országos választmányát. Ebből választották meg a központi vezetőséget, amely kedden választotta saját kezéből a szakszervezet elnökét.

Hatvanezer szervezett bányász képviselőjében

A hatvanezer bányászt képviselő 180 delegátus ugyan-csak Budapestén ült össze. A szénbánya hősei vitták meg a szakszervezeti mozgalomban előállított új helyzetet, az ipari szervezkedés terén a bányászokra váró feladatokat. A kongresszuson számos külföldi bányász szakszervezet képviselői is résztvettek. Az elnöki megnyitót követően

Marosán György elvtárs az MDP nevében,

Paró Antal elvtárs a Szaklanács nevében beszélt. Zgyerka János főtitkár beszámolója után Josef Sabas, a lengyel bányászok küldötte beszélt. Jamrik Károly a szénbánya számadatait ismertette.

Utána a francia bányászok, a bolgár bányászok küldöttei szóltak fel. Hétfőn reggel folytatódott a felszólalások sorozata. Karczag Imre iparügyi államtitkár mondott

köszönetet a bányászok jó munkájáért.

Ismét több felszólalás következett majd megválasz-

tották az új bányászvezetőséget. Főtitkár ismét Zgyerka János elvtárs lett.

A széntermelés fokozásáért

Ezután beterveztették a határozati javaslatot. A határozati javaslat a többi között megállapítja, hogy a szervezett bányamunkásság elősegítette a magyar demokrácia sikeres harcait.

A bányászok életszínvonala jelentősen emelkedett és túlhaladta a békeszínvonalat.

Megváltoztak a szakszervezet feladatai is. A szakszervezetek új módon képviselik a dolgozók érdekeit. A magyar bányászszakszervezet az MDP és ennek bölcs vezére, Rákosi Mátyás vezetésével segíti a szocializmus építését. Megállapítja a határozati javaslat, hogy a bányászszakszervezet az elmúlt három év alatt eredményesen dolgozott, de nem foglalkozott alaposan és szakszerűen a termelés kérdésével, nem irányította megfelelően a munkaverseny mozgalmát. A XIV. kongresszus ezért szükségesnek tartja, hogy

a szakszervezet teljes erejével harcoljon a széntermelés fokozásáért.

a bányák deficitmentes gazdálkodásának megteremtéséért. Az új vezetőség mindent kövessen el a munkafegyelmek megszilárdulásáért, a munka termelékenységének fokozásáért.

A határozati javaslat ezután a bányászszakszervezet feladatainak rendezésével, a szakszervezeti segélyrendszer kiépítésével és az egyéb szakszervezeti feladatokkal foglalkozik, végül felhatalmazza az új központi vezetőséget az ipari szervezet létrehozására.

Belelejeződött a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség kongresszusa

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség kongresszusa hatnapos tanácskozás után hétfőn este befejezte ülését. A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség elnökévé újra Eugenia Cotto választották meg. A

végrehajtó bizottságban 25 nemzet képviselői foglalnak helyet. A bizottság magyar tagja Jóbora Magda, helyettese Fáy Boris. Az ellenőrző bizottság 9 nemzet képviselői között a magyar Kara Anna is helyet foglal.

Hamvas püspök fellebbentette fátylát

A püspöki palotában küldöttek jártak kedden délelőtt. A Kálmány Lajos népi kollégium és a Kálmány Lajos-Kör néhány tagja kereste fel Hamvas Endre megyéspüspököt, hogy felkérjék, jelenjék meg és szóljon fel Szeged tudós papjának emlékére rendezendő ünnepségen. Kálmány Lajosnak, a csanádi egyházmegye népharag papjának méltó megbecsülése lett volna ugyanis, ha legalább most — halálának 29. évfordulóján — a csanádi püspök elismeréssel szóló volna arról a sokat mellőzött, igazságtalanul szenvedett papról.

Az ifjúság kérésére azonban Hamvas püspök ezt a megdöbbentő választ adta: — Nagyon fáradt vagyok és különben sem olyan most a légkör, hogy beszédet mondjak. A küldöttség szinte érthetetlenül állt ezzel a meglepő válasszal szemben és ugylátszik, a püspök is észrevehette ezt, mert utána hozzátette: — Majd küldök magam helyett valakit.

Hiába volt minden további beszélgetés, érvelés, a püspök nem volt hajlandó elégtételt adni az életében annyi méltatlanságot eltűrő Kálmány emlékének. Sőt, valóságos felcsatant, amikor szóvá tették neki, hogy igazán megérdemelne Kálmányt ezt a rehabilitációt.

— Nos! Ez sok lenne — mondotta.

Hamvas püspöknek tehát még ma is sok elismerni egy olyan pap érdemét, aki fenntartás nélkül a nép mellé mert állni. Annál furesább ez akkor, amikor a dolgozók egyre nagyobb tömegben kívánnák, hogy világos állásfoglalással álljon ő is a nép mellé. E helyett azonban másért fáj a szíve, amint az

a beszélgetés végén kitűnt.

— De úgy az azt biztosítják, hogy nem lesz ott egyházellenes vagy Mindszenty-ellenes tüntetés? — tette fel az izgalmas kérdést.

— Mi sohasem szoktunk az egyház ellen tüntetni — válaszolta a küldöttség. — Mindszenty személye pedig egyáltalán nem függ össze az egyház kérdéseivel. Egyébként sem szoktuk az ilyesmit előre megszervezni.

Hamvas püspök azonban ezzel is fellebbentette fátylát, elárulta magát. A nép papja emlékének megbecsülésénél fontosabb volt számára, hogy vajjon a népellenes Mindszenty ellen tüntetnek-e vagy sem a szegedi fiatalok. Nem akarjuk azt hinni, hogy ez válaszában volt és reméljük, hogy Hamvas püspök nem ezt az utat választja!

Egyesülés előtt

A lala lelkesedéssel fogadja a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetségét

Országsszerte folynak az előkészületek az UFOSZ és a FEKOSZ egyesülésére. Vasárnap az ország számos helyén gyűléseket tartottak, amelyeken a dolgozó parasztság lelkesedéssel foglalt állást az egyesülés mellett. A dolgozó parasztság már megérti és belátja, hogy az egyesülés csak javát szolgálja és előfeltétele annak, hogy mezőgazdaságunk függőben levő kérdéseit minél hamarabb és minél eredményesebben meg tudjuk oldani.

A FEKOSZ már a Horthyuralom idején is következetesen harcolt a nagybirtokok felosztásáért, a földmunkások betegségi és öregségi biztosításáért, az alacsony napszámberék ellen. Ebben tartotta azt a harcos szellemet, amelynek vezérelnie kell a parasztság most megalakuló hatalmas szervezetét: a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetségét is.

A felszabadulással, a nagybirtokok felosztásával szükségessé vált egy új tömegszervezet létrehozása, amely meg tudja oldani a megváltozott viszonyok feladatait. Az UFOSZ szembesült a reakció mesterkedéseivel, amelyekkel vissza akarta szerezni a földet az újjáépítől. Megvédte az új földhözjuttatott földjeit, igyekezett megerősíteni gazdasági helyzetüket, végrehajtotta a telekkönyvezést.

Ma már eljutottunk odáig, hogy a két szervezet egyesítése szükségessé vált. Pártunk programja napirendre tűzte a szocializmus építését a falun is. Nyilvánvaló tehát, hogy ez a program az új feladatoknak egész sorát tárta a parasztság tömegszervezetei elé. Nyilvánvaló az is, hogy ezeket a feladatokat az UFOSZ és a FEKOSZ csak az egyesüléssel tudja sikeresen megoldani. Ma már a hatalom a munkásosztály és a vele szövetséges dolgozó parasztság kezében van. Szükséges tehát, hogy a nép ellenségeinek eltávolítása után, az állami és gazdasági élet vezetői posztjain, a nép fiaivegyék át az irányítást. Szükségessé vált a két szervezet egyesítése azért is, mert dolgozó parasztságunk minden tagjának, kis- és középparasztságunknak politikai és gazdasági célkitűzései azonosak, ami azt jelenti, hogy a feladatokat is együttesen, közösen kell megoldani. Mióta a telekkönyvezés befe-

jezést nyert, a két szervezet azonos ügyeket intéz.

A szocializmus építésével falun, napirendre került egy másik jelentős feladat is: a közös ellenség, a kulákság visszaszorítása, a falusi osztályharc kiéleződése. Bebizonyosodott, hogy amíg a kisparasztság a legnagyobb nehézségekkel küzd és nehezen tud felemelkedni, addig a kulákság jelentős mértékben gyarapszik. A kulákság ugyanis kihasználta az újgazdák és szegényparasztkor nehézhelyzetét, szövetkezett a nép ellenségeivel: spekuláns nagykereskedőkkel, üzlekekkel; uszarakamatot szedtek, robotba dolgoztatták a szegényparasztot.

A dolgozó parasztnak tehát fel kell vennie a harcot a kuláksággal. A harc azonban csak úgy lehet eredményes, ha közös erővel folytatják. A parasztság összefogása a legnagyobb vezérlőt jelenti a kulákság számára, érzik és tudják ezt, ezért tesznek meg mindent, hogy a kis- és középparasztkor elriasszák az új tömegszervezettől.

A népi demokrácia biztosítani fogja a dolgozó parasztság felemelkedését, megmutatja a helyes utat a felemelkedésre. A dolgozó parasztság tapasztalni fogja, hogy a népi demokrácia javát akarja akkor, amikor a szövetkezésre, a szövetkezetek kiépítésére szólítja fel. A dolgozó parasztságunk választania kell: vagy a régi, kapitalista egyéni gazdálkodás útján halad és ezzel elzárja maga előtt a haladás és a felemelkedés útját, vagy pedig önként, saját belátásából a szövetkezés útját választja. Rákosi elvtárs legutóbbi nagyjelentésű beszédében rámutatott arra, hogy a szétosztó, apró parcellákra történő gazdálkodás nemcsak a dolgozó parasztság felemelkedését nehezíti meg, hanem nemzetgazdasági szempontból is káros.

A népi demokrácia bebizonyította, hogy minden erejével támogatja a dolgozó parasztságot. Azonban ez csak úgy vezet eredményre, ha a parasztság maga is belátja, hogy a reá váró feladatokat csak egyesülten, közös erővel tudja megoldani. Az erők egyesítése — ez most a feladat — a szövetkezetek kiépítésére, mezőgazdaságunk korszerűsítésére, és a kulákság elleni eredményes harcra.

A dolgozó parasztság rövidesen megalakuló új, hatalmas tömegszervezete, a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetsége egyesíteni fogja az erőket, meg tudja oldani mezőgazdaságunk feladatait. Tudja ezt a dolgozó parasztság és ezért fogadja lelkesedéssel az egyesülést, ezért tekint bizalommal a december 18-i egyesítő kongresszus elé.

Decemberben is zavar-talanul folytatódik a közmunkák

Kedden Szegeden járt az élel- és közmunkaügyi minisztériumból Potoczki György és Almái Gyula miniszteri tanácsos, valamint Turánszki Miklós főmérnök. Dénes Leó elvtárs, polgármesterrel tárgyaltak a szegedi munkanélküliek helyzetéről. A megbeszélés eredményeként lehetővé vált, hogy azokat a közmunkákat, amelyeket decemberben abba akartak hagyni, mégis csak folytathassák. Ezenkívül a hároméves terv keretében kitűzött néhány közmunka kezdésének időpontját is előbbrehozták és így több munkanélküli alkalmazása válik lehetővé.

Rákosi elvtárs mondta a központi vezetőség ülésén: **NEM SZABAD TÖRNI. HOGY A FELÖLVIZSGÁLÁS MUNKÁJÁBAN ELLANYHULÁS ALIJON BE. VIGYAZNI KELL ARRA, HOGY SE SZEKTARIANUS MEREVség, SE ELNEZÓ LIBERALIZMUS A BIZOTTSÁG MUNKÁJÁBAN KART NE TEGYEN.**